

Rondleiding door industriegebied De Binckhorst

Vandaag, 17 juli 2018, in schitterend weer onder de deskundige leiding van Koos Havelaar met 25 vrienden een rondje Binckhorst gemaakt. Koos had een microfoonje, wat heel handig was en waardoor hij voor iedereen goed verstaanbaar was. We zijn aan de kant van de begraafplaats gebleven, waar genoeg te zien en vooral over te vertellen was.

De begraafplaats was tot 1915 nog landbouwgrond en sloten. De katholieke begraafplaats St. Petrusbande aan de Kerkhoflaan raakte vol en de gemeente was nog niet actief in het maken van plannen voor de Binckhorst. Toen ze dat wel werden, lag de begraafplaats (1921) er al en moesten ze eromheen plannen ontwikkelen. St. Petrusbande was voor de meer welgestelden en naar St. Barbara gingen vooral zigeuners (zie je ook als je er binnen gaat aan de rijk versierde graven) en gemiddelde burgers. Het eerste stuk van de Binckhorstlaan dateert van 1930.

De begraafplaats dient nu, samen met het stuk tot en met het kasteel, als blijvende 'groenzone'. Koos had een map met heel veel oude foto's bij zich, die hij gebruikte om de ontwikkeling van de diverse plekken toe te lichten. Schuin voor het kasteel ligt het MOOOF-complex voor dans, muziek, sport en beweging en er ligt een atoomkelder onder. Links ervan komt veel woningbouw.

We zijn de Zonweg ingegaan langs de asfaltfabriek die asfalt recyclet (in alle kleuren) en opslaat. Het hete asfalt (180 graden) gaat de wagens in naar de wegen die van nieuw asfalt worden voorzien. Aan de haven ligt ook de

betonfabriek. Door de Trekhaven worden alle grondstoffen aangevoerd. Door naar de Saturnuskade, langs KOMPAAN, een bierbrouwerij (best groot) met een gezellig terras. Verderlopend door de Saturnusstraat komen we langs een groot gebouw 'Reparco', waar plannen zijn om het vol met water te laten lopen en er een surfschool te beginnen.

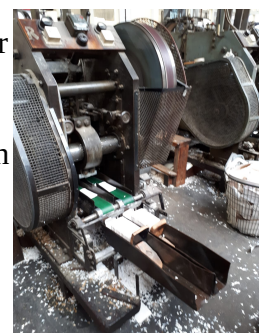

Door naar de oude Caballerofabriek, waar we even binnen hebben rondgelopen. In het oude ketelhuis ertegenover zit nu Mama Kelly: een bekend café/restaurant. In het ketelhuis werd vanaf midden jaren 50 de tabak gedroogd. De Caballero fabriek heeft nog tot 1995 gewerkt. Terug langs de Melkweg met het verhaal over Van der Heem en later KPN met 5000 man/vrouw personeel.

Ertegenover komt de Van Klingenthal (voorheen Ockenburg), met behalve de jeugdherberg beneden kleine bedrijfjes en woningen. Op een ander stuk komen ook woningen en die veelheid aan woningen moet de bedrijvigheid wel gaan verdringen, volgens Koos. Bedenk dat nu de beton- en asfaltfabriek op 100 meter afstand liggen van die te bouwen woningen: niet volgens de normen. Wat er dan gaat gebeuren, we gaan het zien; het is voorlopig onduidelijk en er wordt niet over gepraat.

Tenslotte bezoeken we op de Komeetweg het oude papierfabriekje Jero Papier, waar Sander Bruti ons verwelkomt. Opa heeft de fabriek, die al ouder is, in 1949 hier neergezet. Op die plek was er toen nog niets, liet Koos zien op de oude foto's. Sander vertelde dat ze vroeger voor de fabriek schaatsten in de winter. Ze maken er nu nog als enige in Nederland de geperste papieren schaatstjes (met een papiertje erop) voor de kroketten uit de automaat (nagenoeg weg), de schaatstjes voor de haringen, kroketten e.d. Ze hebben de machine voor ons aangezet. Het gaat er ouderwets aan toe conform de tijd van 'opa'. Er is geen pc in het pand, wel schrijfmachines die hij – naar zeggen – echt gebruikt en aan de bureaus vol met papieren is 'het nieuwe

werken' hier nog ver weg, geheel volgens de bedoeling. Het fabriekje ligt volgestouwd met rollen papier en karton (en 'gouden' onderzetters voor taarten, houders voor fruitmandjes e.d). Sander verbaast zich er zelf over dat hij nog steeds mag blijven zitten, hoewel hij weet dat hij binnenkort ook weg moet om ruimte te maken voor de nieuwe plannen. Er werken nu nog vijf mensen: Sander, zijn vader (78 jaar), zijn moeder (ook wat ouder dus), zijn zus en een zekere Jan (zal ook wel familie zijn); een echt familiebedrijf dus, waar vind je dat nog! Zij doen ook aan whisky proeven en verkoop ervan, aan muziek en Italiaans koken. In het bedrijfje zelf houdt hij/houden zij af en toe hele partijen (en wij konden nauwelijks met z'n allen in het fabriekje) en dan maakt hij pastamaaltijden op één kookplaatje in een kast! Aan alle ingrediënten en eigen (!) olijfolie die op de tafels slingerden was dat geen grootspraak. Ze koken ook voor hun eigen lunch. Zuslief heeft een Italiaans restaurantje 'Casa Bruti' aan de Haarlemsestraat/Harstenhoekplein; daar hebben ze ook hun whiskeyproeverij en hun aanbod in soorten whisky; schijnt indrukwekkend te zijn.

Onze deelnemers vonden de excursie zeer geslaagd en waren ook prettig verrast door het feit dat Koos een microfoontje had, waardoor alles goed verstaanbaar was. De map met oude foto's maakte ook indruk.

Verslag van Veronica van Berkel, werkgroep Activiteiten

